

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/160/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617208893
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617208893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej, v spore žalobkyne N. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., T. XXXX/XB, proti žalovanému Endepro, s. r. o. v likvidácii, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 49, IČO: 35 805 731, konajúca prostredníctvom likvidátora C/L/A CONSULTANCY, a. s. so sídlom v Bratislave, Tomášikova 10/D, právne zastúpenému De minimis, spol. s r. o., so sídlom Lovinského 22, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 2.175,94 EUR s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 21Csp/173/2017-191 zo dňa 21. 02. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.175,94 EUR s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania (výroky I., III., IV.) **p o t v r d z u j e** ;

II. vo zvyšku (výrok II.) ostáva rozsudok nedotknutý.

III. Žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd rozsudkom č. k. 21Csp/173/2017-191 zo dňa 21. 02. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.175,94 EUR spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 04. 08. 2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), zamietol návrh na zaplatenie 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.175,94 EUR od 30. 04. 2017 do 03. 08. 2017 (II. výrok), žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením (III. výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 130,50 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (IV. výrok).

2. Okresný súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným, ktorý pôvodne podnikal pod obchodným menom „Provident Financial“ zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 610801202 zo dňa 23. 10. 2014, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 1.500 EUR (č. I. 82). Úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou 21,5 % ročne t. j. vo výške 356,56 EUR, poplatok za garantovanú službu sumou 398,02 EUR, RPMN vo výške 57,17 % a priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 44,06 %. Uvedenou zmluvou vznikol žalobkyni záväzok zaplatiť žalovanému celkovú sumu 2.254,58 EUR v 100 týždenných splátkach po 22,55 EUR s tým, že posledná splátka bola 22,13 EUR. Termín konečnej splatnosti bol vyjadrený 7. dňom 100. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Po uzavretí zmluvy o úvere zmluvné strany uzavreli dňa 23. 10. 2014 aj zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby komfort (č. I. 84, 85), za ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť celkovú odmenu v sume 892,50 EUR, ktorú mal zákazník splácať v hotovosti, v 100 pravidelných splátkach po 8,93 EUR a poslednú splátku 8,43 EUR s tým, že splatnosť prvej splátky bola 7. dňom po uzavretí zmluvy. Odmena vyjadrovala odplatu za to, že dlžník odovzdával sumu, použitú na úhradu splátky spotrebiteľského úveru

priamo na mieste, ktoré mu vyhovuje. Poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúce úhrady splátky spotrebiteľského úveru podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Celková suma odmeny slúži poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné, telekomunikačné výdavky, odmena pre poverených pracovníkov. Spolu s oboch zmlúv uzavretých 23. 10. 2014 sa žalobkyňa zaviazala uhradiť žalovanému 3.147,08 EUR. Žalobkyňa uviedla, že ak chcela dostať úver ihneď, bolo jej zo strany dodávateľa služby oznámené, že musí mať uzavretú aj zmluvu o službe komfort. Obe zmluvy podpísala naraz, fakticky ich nerozlišovala a nevedela, akú sumu bude platiť v súvislosti s poskytovaním úveru a v súvislosti s poskytnutím služby. Obe zmluvy považovala za súčasť zmluvy o úvere, ktoré spolu súvisia .

3. Následne dňa 27. 07. 2015 uzavreli strany sporu ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 612769436, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver 600 EUR (č. I. 87). Úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou 24,3 % ročne t. j. vo výške 93,20 EUR, poplatok za garantovanú službu sumou 97,62 EUR, odplata spolu 190,82 EUR, RPMN vo výške 63,97 % a priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 37,67 %. Uvedenou zmluvou vznikol žalobkyni záväzok zaplatiť žalovanému celkovú sumu 790,82 EUR v 60 týždenných splátkach po 13,19 EUR a poslednú splátku 12,61 EUR. Termín konečnej splatnosti bol vyjadrený 7. dňom 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Zmluvné stany znova uzavreli aj zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby komfort (č. I. 89), za ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť celkovú odmenu v sume 338,04 EUR, ktorú mala žalobkyňa splácať v hotovosti, v 60 pravidelných splátkach po 5,63 EUR a poslednú splátku 5,87 EUR s tým, že splatnosť prvej splátky bola 7. dňom po uzavretí zmluvy.

4. Okresný súd zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610801202 zo dňa 23. 10. 2014 bola žalobkyni poskytnutá suma 1.500 EUR a za poskytnuté finančné prostriedky zaplatila 3.147,08 EUR, s tým, že suma 356,56 EUR predstavuje úrok, suma 398,02 EUR administratívny poplatok a sumu 892,50 EUR uhradila za poskytnutie služby komfort. Popri vrátení poskytnutej sumy úveru žalobkyňa navyše zaplatila sumu 1.647,08 EUR. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612769436, zo dňa 27. 07. 2015 bola žalobkyni poskytnutá suma 600 EUR a žalovanému zaplatila 1.128,86 EUR s tým, že suma 93,20 EUR predstavuje úrok, suma 97,62 EUR administratívny poplatok a suma 338,04 EUR odplata za poskytnutie služby komfort. Žalobkyňa zaplatila o 528,86 EUR viac, ako bola suma poskytnutého úveru.

5. Okresný súd zistil, že pokiaľ si žalobkyňa, ktorá v posudzovanom zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupovala ako spotrebiteľ požiadala o úver tak, aby dostala peniaze v hotovosti po podpísaní zmluvy, resp. do 24 hodín na účet, musela uzavrieť aj zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby, ktorá bola v posudzovanom prípade označená ako služba komfort. Za doplnkovú službu komfort bola žalobkyňa povinná platiť odmenu osobitne, ale platba bola zahrnutá do jednotlivých splátok úveru. Zmluva o službe komfort bola podmienkou poskytnutia úveru v prípade, že klient mal záujem o okamžité vyplatenie úveru. Žalobkyni v procese uzatvárania zmluvy nebola daná iná možnosť, ako splácať úver aj doplnkovú službu komfort. Z povahy zmluvy o službe komfort vyplýva, že spolu s úverovou zmluvou boli na sebe vzájomne závislé. Tvrdenie žalovaného, že zmluva o službe komfort bola uzavretá samostatne a že túto službu si žalobkyňa vyžiadala boli vyvrátené tým, že žalobkyňa mala zriadený účet a bývala v meste Lučenec. Žalovaný poskytovateľ úveru úhrady za službu komfort do RPMN nezahrnul, hoci tieto platby náklady na úver zvyšujú, čo je v rozpore s § 2 písm. g) a § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z toho dôvodu bola v úverovej zmluve nesprávne uvedená hodnota RPMN, čo je v zmysle § 11 os. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch dôvodom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnaké zistenia boli konštatované aj na pojednávaniach v ďalších súdnych konaniach vedených na okresnom súde proti žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorých zápisnice pripojil do súdneho spisu (č. I. 105 - 186).

6. Uvedený postup žalovaného pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bol aj v rozpore s dobrými mravmi, lebo obchodný zástupca žalovaného pri uzavretí zmluvy nemal záujem klientovi vysvetliť nepomer odmeny za službu komfort, ktorá spočívala v tom, že žalobkyňa navštívila v jej domácnosti, na pracovisku, resp. inom dohodnutom mieste, aby prevzal príslušné splátky, ktoré mohla žalobkyňa zaplatiť aj prostredníctvom svojho účtu v banke. Žalobkyňa platila za to, čo bolo na prospech žalovaného, ktorý mal splácanie pod kontrolou. Navyše obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od klientov a na uzavretí a podmienkach služby komfort mal vlastný ekonomický záujem. Zmluva o doplnkovej službe je v zmysle § 39 Obchodného zákonníka absolútne neplatná

pre rozpor s dobrými mravmi a pre obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch, lebo žalovaný doplnkovú službu spotrebiteľovi nanútil.

7. Okresný súd na základe uvedených zistení vysporiadal plnenia zo zmluvného vzťahu, ktoré žalobkyňa uhradila nad rámec poskytnutého úveru ako bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Mal preukázané, že spolu žalobkyňa prijala sumu 2.100 EUR a zaplatila 4.275,94 EUR. Teda zaplatila o 2.175,94 EUR viac ako bola poskytnutá suma, na ktorú mal žalovaný právny nárok. Žalovaný bol v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie v sume 2.175,94 EUR od prvého dňa nasledujúceho po doručení žaloby, preto mu uložil povinnosť od 04. 08. 2017 platiť zo sumy 2.175,94 EUR aj 5 % ročný úrok z omeškania.

8. Žalobkyňa žiadala priznať 5 % úrok z omeškania od 30. 04. 2017, ale keďže doručenie výzvy na plnenie k uvedenému dňu nepreukázala, súd žalobu v časti uplatnených úrokov od 30. 04. 2017 do 03. 08. 2017 zamietol.

9. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 39, § 52, § 52a, § 53, § 451, § 456, § 517 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. g), § 19 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. d), zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Žalobkyňa, ktorá bola v konaní úspešná priznal v zmysle § 255 CSP náhradu trov v celom rozsahu. Žalobkyňa bola ako spotrebiteľ oslobodená od platenia súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, v konaní úspešná, preto poplatkovú povinnosť v sume 130,50 EUR okresný súd uložil žalovanému.

10. Žalovaný podal včas odvolanie zo dňa 13. 04. 2018 (č. I. 213 n) proti výrokom I., III. a IV. Napadol skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, nesprávny procesný postup a arbitrárnosť rozhodnutia, v ktorom recykloval odôvodnenie z iného rozsudku. Súd si mal ustáliť, ktoré zmluvy sú predmetom konania, lebo predmetom konania bola len zmluva o spotrebiteľskom úvere a žiadna zmluva o garantovanej službe zabezpečenia splátok úveru. Bolo slobodným rozhodnutím žalobcu, že zmluvy so žalovaným uzavrel. Predmetom sporu nebolo posudzovanie, či nejaké poplatky majú alebo nemajú byť zahrnuté do RPMN. Tvrdenie, že žalobca zaplatil žalovanému 2.175,94 EUR nemá oporu v dokazovaní, preto súd nemohol správne rozhodnúť o výške bezdôvodného obohatenia. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd vychádzal z listinných dôkazov vykonaných v iných súdnych konaniach, čím porušil zásadu ústnosti. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe považoval za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a súčasne konštatuje, že odmena za túto službu nie je zahrnutá do RPMN, preto sa v zmysle § 11 ods.1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tieto dve alternatívy odôvodnenia uvádzané okresným súdom sa vzájomne vylučujú. Žalovaný nenachádza v rozhodnutí také okolnosti, pre ktoré by zmluva o doplnkovej službe zakladala dôvody pre použitie § 3 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluva o doplnkovej službe je samostatná, akcesorická zmluva k zmluve o úvere, no nebola podmienkou získania úveru. Výška odmeny podľa doplnkovej zmluvy nepodlieha súdnemu prieskumu jej primeranosti podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odmena za dojednanú službu je v doplnkovej zmluve hlavným zmluvným dojednaním, nejde o vedľajšie zmluvné dojednanie. Skutočnosť, že služba poskytovaná na základe zmluvy o doplnkovej službe je dobrovoľná a zákazník ju nemusí využiť bola preukázaná aj v iných súdnych konaniach. Záver o rozpore zmluvy o doplnkovej službe s dobrými mravmi nebol zo strany okresného súdu vykonaný na základe starostlivej úvahy, v rámci ktorej by súd zohľadnil všetky okolnosti danej veci. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť, žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že zaplatenie sumy 4.275,94 EUR preukázala knižkami splátok ako dôkazmi o tom, že oba úvery splatila v plnom rozsahu. Ak chcela žalobkyňa úvery na platobnú kartu, ku každému úveru si musela zakúpiť službu Komfort a inú možnosť ako jej uzavretie nemala. Služba Komfort bola vysoko spoplatnená. Žalovaný sa medzičasom premenoval na Endepro s. r. o., a podaním odvolania naťahuje čas, aby sa ocitol v likvidácii. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr.

CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

13. Krajský súd zistil z obchodného registra a z vyjadrenia žalovaného že v priebehu odvolacieho konania žalovaný zmenil obchodné meno a vstúpil do likvidácie.

14. Podľa § 11 ods. 1, písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Žalobkyňa v konaní preukázala, že žalovaný mal nárok len na vrátenie poskytnutého úveru a žalovaný výšku bezdôvodného obohatenia. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na správnom skutkovom zistení, že žalovaný úhrady za službu komfort do hodnoty RPMN úverovej zmluvy nezahrnul, hoci platby za službu poskytnutú pri splácaní úveru náklady na úver zvyšujú. Z toho dôvodu bola v úverovej zmluve nesprávne uvedená hodnota RPMN, čo je v zmysle § 11 os. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch dôvodom, že oba posudzované spotrebiteľské úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Za správny považuje odvolací súd aj záver, že zmluva o doplnkovej službe komfort je v zmysle § 39 Obchodného zákonníka absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a pre obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch, lebo žalovaný doplnkovú službu spotrebiteľovi nanútil a žalobkyňa platila za to, čo bolo výlučne v prospech žalovaného, pričom zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok a na službe komfort mal vlastný ekonomický záujem. Skutkové zistenia a právne posúdenie rozhodnutia sa vzájomne nevylučujú. Žalovaný nespochybnil skutkový záver, že odplata za doplnkovú službu nebola zahrnutá do hodnoty RPMN zmluvy o úvere, čo v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch robí zmluvu bezúročnou a bez poplatkov. Zo záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o doplnkovej službe komfort nemožno vyvodit', že údaj o RPMN bol v úverovej zmluve uvedený správne. Žalovaný má v dôsledku porušenia zmluvných povinností nárok len na vrátenie úveru bez úrokov a poplatkov. Žalovaný nevyvrátil zistenie, že úverová zmluva a zmluva o službe komfort boli na sebe vzájomne závislé, čo je preukázané tým, že úverové zmluvy aj súvisiace zmluvy o poskytnutí služby komfort so žalobkyňou uzavrel žalovaný a nie finančný sprostredkovateľ, ktorý konal za žalovaného. Za doplnkovú službu komfort bola žalobkyňa povinná platiť odmenu osobitne, hoci platba bola zahrnutá do jednotlivých splátok úveru a zástupca žalovaného mal pri uzavretí zmluvy aj pri výbere splátok vlastný ekonomický záujem. Je nelogické, keď žalovaný ako poskytovateľ úveru odôvodňuje vyšší úrok rizikovosťou splácania úveru, ale súčasne spotrebiteľovi nanucuje službu, s ktorou vznikajú spotrebiteľovi dodatočné náklady, ktoré zvyšujú rizikovosť splácania úveru a teda odôvodnenie vyššieho úroku za poskytnutie peňažných prostriedkov.

16. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie bol povinný podrobiť preskúmaniu úverovú zmluvu z hľadiska predpísaných náležitostí, medzi ktoré patrí aj posúdenie správnosti hodnoty RPMN v úverovej zmluve. Okresný súd vysvetlil, že uvedená hodnota RPMN nebola uvedená správne, lebo nezohľadnila odplatu za doplnkovú službu, hoci zmluva o službe komfort bola podmienkou poskytnutia úveru v prípade, že klient mal záujem o okamžité vyplatenie úveru. Vzhľadom na podmienky, za ktorých bol

ochotný poskytnúť žalobkyni úver, žalovanému nič nebránilo zahrnúť náklady týkajúce sa podmienok splátok úveru do RPMN správne.

17. Okresný súd neporušil ani zásadu ústnosti a bezprostrednosti, lebo na prejednanie sporu nariadil pojednávanie. Uvedením zápisníc o pojednávaní z iných konaní toho istého okresného súdu, ktoré pripojil do súdneho spisu (č. l. 105 - 186) odôvodnil rozhodnutie z hľadiska skutočností, ktoré sú známe z jeho rozhodovacej činnosti. Bolo na ťarchu žalovaného, že sa pojednávania na súde prvej inštancie nezúčastnil. Okresnému súdu možno vytknúť iba zbytočnú rozsiahlosť odôvodnenia rozhodnutia, ktoré však nezakladalo nejasnosť či nepreskúmateľnosť skutkových zistení a právnych záverov. Skutkové a právne závery v odôvodnení rozsudku okresného súdu považuje odvolací súd za správne

18. Okresný súd správne zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.175,94 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorého výška sa riadi § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 01. 02. 2013.

19. Výrok, ktorým okresný súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.175,94 EUR za čas od 30. 04. 2017 do 03. 08. 2017 (II. výrok) nebol odvolaním dotknutý.

20. Vecne správne sú aj oba výroky, ktorými súd prvej inštancie rozhodol o trovách prvostupňového konania. Žalovaný nebol v konaní úspešný, preto je povinný podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP nahradiť trovy žalobkyni, ktorá mala v konaní úspech. Žalobkyňa je od platenia súdneho poplatku splatného pri podaní žaloby v spotrebiteľskom spore oslobodená, čo okresný súd správne odôvodnil § 2 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 2 písm. u) Zákona o súdnych poplatkoch, a táto povinnosť vzhľadom na výsledok sporu prešla na žalovaného.

21. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)

(§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP.